

Nỗi Lòng Người Cha

Đọc câu chuyện xong thấy mũi lòng
Hỏi người con hiếu có buồn không?
Công Cha nghĩa Mẹ như trời bể
Hành xử như vậy có được không?
Bài học ngày xưa khi còn bé
Cha mẹ đưa nội miềng gạo dứa
Dùng thay muồng khi ăn cơm cháo
Do lòng bõn xèn với mẹ cha
Một ngày kia thấy con ngồi đập
Miềng gạo dứa tung tóe trước sân
Cha mẹ hỏi sao con làm thế?
mai kia khi cha mẹ đã già
Dùng miềng dứa ăn cơm như nội
Hai vợ chồng thấy mình tội lỗi
Ôm đứa con áp ủ trong lòng
Rồi từ đây hết lòng phụng dưỡng
Báo ân cha hết cả cuộc đời
Ân mẹ dưỡng nuôi con hầu hạ
Này em đừng quên công cha mẹ
Cả cuộc đời khổ cực vì con
Con còn nhỏ dày công chăm sóc
Con lớn lên Người cũng hết lòng
Bán nhà, cửa dựng vợ gả chồng
Săn sóc cửa nhà con làm lụng
Nuôi nấng cháu thơ chẳng ngại lòng
Niềm vui cha mẹ cho con cháu
Một lời cảm ơn cũng đền bù
Mát lòng cha mẹ chẳng ngại công
Làm chi hoảng hốt cha xơi phở
Phở của vợ con biết sao giờ?
Để hổ lòng Cha phải xin lỗi
Con ơ tội lỗi đến bao giờ ?
Mẹ về nghe chuyện phiền cha lắm
" Sao vì tô phở mà từ con?"
Con nghĩ sao vì lời của mẹ?
Nghĩ thế nào khi nào lòng cha?

TIÊU MAI

- Kính mời đọc bài “Chuyện Một Tô Phở” dưới đây để thẩm thía...

CHUYỆN MỘT TÔ PHỞ

Bạn tôi có mỗi thằng con trai độc nhất. Hai vợ chồng thương nó lắm. Qua định cư ở Mỹ lúc tuổi đã xế chiều cho nên luôn nghĩ: "Đời mình kể như bỏ thôi hy sinh lo cho con". Ông làm đủ nghề lao động, bà thì lớp nào giữ trẻ, lớp nào coi sóc người già, để bù thêm vào tiền lương còm cõi của ông.

Vất vả bao nhiêu năm, rồi cũng dành dụm mua được một căn nhà nhỏ. Thằng con lớn lên học hành ra trường đàng hoàng, làm ông hãnh diện quá sức. Nó kiếm được việc làm ở tiểu bang khác xa ông bà. Ông tự nhủ thôi cũng được miễn nó làm có tiền để tự lập là được. Ông bà dù sao cũng có tiền chính phủ chu cấp khi về hưu. Thế rồi thằng con lấy vợ phương xa. Ông bà bán căn nhà nhỏ của mình để làm đám cưới cho con. Bây giờ nó có gia đình riêng, đầm ấm hạnh phúc. Khi có đứa cháu nội đầu lòng, bà bay qua chỗ thằng con để giữ cháu cho mẹ nó đi làm, bỏ ông ku ki một mình.

Bỗng một hôm nghe tin Mẹ của bà bên VN đau nặng. Bà nhờ ông thay bà coi cháu giúp, rồi vội vã về VN.

Ông bây giờ trở thành gà trống nuôi ...cháu. Mỗi ngày phải thay tã lót, chăm lo từng miếng ăn, bình sữa. Những chuyện vĩ đại đó ông chưa bao giờ phải nhúng tay vào vì đã có bà. Nay phải ra tay một mình thì thật là cực nhọc, vất vả.

Một buổi chiều thứ sáu, Thằng con gọi điện thoại về nhà:

- Ba ơi, hôm nay con về sớm, Ba ăn phở không, để con mua về Ba ăn.
- Ba ăn mì gói cũng được, con khỏi lo cho Ba.

Một lúc sau thằng con về nhà, bày một tô phở nóng hổi lên bàn, dọn muống dưa dàng hoàng. Bỗng điện thoại reo, nó tắt tã lái xe đi mất. Ông vừa ru thằng cháu ngủ xong, ra bếp, thấy có tô phở dọn sẵn trên bàn. Ông rung rung nước mắt cảm ơn Trời Phật đã ban cho ông thằng con hiếu thảo. Ông vừa thưởng thức tô phở thơm ngon, vừa nhớ đến bà vợ ở nơi xa.

Thằng con đi một lúc trở về, nhìn ba nó vừa thưởng thức xong tô phở, hoảng quá la to lên:

- Ba ơi, tô phở đó vợ con nó dọn mua cho nó đó, chút xíu nó về tới bây giờ làm sao?
- Ba tưởng con dọn cho Ba ăn, Ba xin lỗi vậy.

Nói xong ông vô phòng nằm, chẳng nói một lời, sáng hôm sau ông dậy sớm bảo thằng con gọi taxi cho ông ra phi trường, lấy vé chờ về nhà.

Bà vợ gọi về từ VN trách ông:

- Sao tôi nhờ ông coi cháu giúp mà ông lẳng lặng bỏ về ngang xương vậy?
- Tôi từ nó luôn rồi, có một tô phở mà nó tiếc tiền không mua cho tôi ăn. Tôi đã hy sinh cả cuộc đời cho nó, bây giờ còn hầu hạ con nó. Vậy mà nó mua phở cho vợ nó ăn thôi, còn để tôi nhịn thèm!

Nói xong ông kể đầu đuôi câu chuyện bát phở cho bà nghe. Bà chẳng bênh ông mà còn chêm vô một câu làm ông nhức đầu.

- Ông có hơn gì nó đâu, chỉ vì một tô phở mà từ thằng con, nghe được không?

Nếu quý vị là “ÔNG TRỜI” hay “BÀ TRỜI” phân xử vụ tô phở này làm sao đây?

Nguyễn Thạch-Hãn

Nguồn: <https://quangduc.com/a75431/chuyen-mot-to-pho>

www.vietnamvanhien.org

